

2016

č. 4

Plaváček

Pozvánka

Sejdeme se ve středu 4. května v 17:00 v přírodovědném klubu Barrande v Ježkově ul. 8 na Žižkově.

Zápis

Sešli jsme se v dubnu v následující sestavě: **Job, Kačka, Chingo, Batul, Pacík, Zub, Přemík, Hakim, Petr, Pegas, Reyp, Yško, Kost'a, Bob, Foki a Rud'a.**

Omluvili se:

Cancidlo - ve středu budu v Lublani.

Ahoj, srdečně zdravím a těším se, až vás zase uvidím! Zdar, **Jezevec**

Omlouvám se, že jsem nemohl přijít včera na setkání, strávil jsem ho s poraněnou manželkou ve Vinohradské nemocnici. Naštěstí je to už v pořádku, jen mám sešivanou ženu hi. Zdraví

Rony

Telefonicky a vzkazem se omluvili: **Jakub, Pulec a Zbyněk** – že prý jim nic není, ale stejně nepřijdou.

Ahoj ! Omlouvám se na schůzku, povinnost mne bohužel vede na výstavu TechAgro do Brna a patrně to neskončí tak brzo, abych stihnul dojet na 17,00 hod . Díky, **Pirilík**

Bobánek nepřišel, protože spadl s kola a zlomil si kost, o které nevěděl, že existuje. Ovšem pochybovali jsme, že je to dostatečná omluva, protože takový **Pegas**, ten přikulhal přesto, že trénoval v Herlíkovicích na lyžích, kde si natrhnul sval na levé noze.

Schůzka byla povedená. **Job** předvedl kreslený film o krtkovi, kterého někdo pokakal a on studoval hovínka ostatních zvířátek, aby poznal, kdo to udělal. A nakonec se pomstil. Prostě půvabné téma jako stvořené pro nás. Při té příležitosti jsme si připomněli knížku pro děti o prdících, kterou napsal a vydal **Bob** a ilustrovala jeho **Magda**.

Dopili jsme UNICUM z minulé schůzky, **Bob** nabídl bezplatně rotoped. Tak kdo má zájem posilovat, tak se mu přihlaste.

Na výlet do Želiva a následný sjezd kousku Nežárky 29. června až 1. července se nás přihlásilo 14. Prozatímní program je prohlídka kláštera, kostela a varhan, s možným krátkým varhanním koncertem, večere a ubytování v klášteře a posezení v klášterním pivovaru. Druhý den návštěva přehrady na Želivce s exkurzí do úpravný vody pro Prahu, přejezd do Hatína, kde nám **Martin** připraví oběd, pak bude program, který si ještě vymyslíme, večer pečená kachnička se sladkou tečkou u paní **Jitky** a přespání v Martinově rezidenci. Druhý den po vydatné snídani v 10 hodin odrazíme v kánoích na naší obvyklou cestu a odpoledne se vrátíme do Prahy.

Pacík navrhnul recept na upevnění našeho tělesného a duševního zdraví: Denně ujet 30 minut na rotopedu a při tom si opakovat slova našich písniček. Sám tak nacvičuje Adio Mare a nemůže si to pořád zapamatovat. K tomu **Petr** poznamenal, že si oddíl mylně myslí, že jde o Adio moře! Ale že to je Adio Marie! Padl návrh, aby **Jakub** přinesl někdy kytaru a my si občas nějakou naši písničku na konci schůzky, tak jak jsme byli zvyklí, zazpívali. Třeba to můžeme udělat, až se v červnu u **Jakuba** sejdem v Dobřichovicích.

Schůzku dokumentují následující fotografie **Přemíka**. Tak se na nich najdete a obdivujte se:

Pegas, Pacík (bud' se modlí, nebo spí), Petr, Chingo, Zub

Foki, Pegas

Rud'a, Bob, v zákrytu Kost'a

Bob, Yško

Job, Pegas - Mobily, jako nedílná součást dnešního společenského života

Petr, Reyp, Chingo, Zub

Krasavci našich luhů a hájů: Přemík a Foki

Pacík na schůzce předvedl skautskou košili, kterou si koupil, protože chce vypadat jako Indiana Jones. **Pegas** obdivuje decentně vyšitou lilii na zádech. Košile je opravdu pěkná a praktická.

Hakim se neopil. Jen šílel z některých xenofóbních názorů.

Někdo je zkrátka veselý vtipálek, někdo zase zarputilý morous, nebo smutný skeptik. Tak už to mezi námi chodí.

Oddílový zpěvník

Naše oddílové písničky jsou důležitým znakem příslušnosti k Pětce přes všechny generace. Poznáme se podle toho, že ty písničky známe, i když jsou mezi námi rozdílů desítky a desítky let. Umíte si otevřít náš virtuální zpěvník, který vytvořil **Pešek**? Umíte do něho přidat své poznámky, vzpomínky a vysvětlení k našim písničkám? Pokud to nevíte, tak tady jsou instrukce, jak to udělat:

Jak doplnit Zpěvník555

<http://petka.img.cas.cz/Zpevník555>

Vizuální návod v pěti krocích

Zpevník 555 - Google Chrome
petka.img.cas.cz/Zpevník555/index.php/Hlavní_strana

147.231.150.94 Diskuze k této IP adrese Přihlášení

Stránka Diskuze Číst Zobrazit zdroj Zobrazit historii Hledat

Hlavní strana

Ahoj, právě čteš úvodní stránku wiki pro shromáždění materiálů pro

Obsah [skryt]

- 1 Velký mezigenerační úplný a reprezentativní zpěvník pětky, s komentáři a melodiemi
  - 1.1 Vyzva
- 2 Seznamy
  - 2.1 Tabule chyblí, ale já ji neumím
  - 2.2 Různé seznamy všech písniček
  - 2.3 Redakce
  - 2.4 Zpěvníky
- 3 Všeobecná diskuse a komentáře
  - 3.1 Jak na to
- 4 Linky

Velký mezigenerační úplný a reprezentativní zpěvník pětky, s komentáři a melodiemi

Hlavní strana
Seznam písní
Zatím chyblí
Redakce
Kategorie
Poslední změny
Náhodná stránka
Návod

Nástroje
Odkazuje sem
Související změny
Speciální stránky
Verze k tisku
Trvalý odkaz
Informace o stránce

Přihláste se - Zpevník 555 - Google Chrome
petka.img.cas.cz/Zpevník555/index.php?title=Speciální:Přihlásit

147.231.150.94 Diskuze k této IP adrese Přihlášení

Speciální stránka Hledat

Přihláste se

Uživatelské jméno
Pacik

Heslo
***

Přihlásit trvale

Přihlásit se

[Nápověda k přihlašování](#)
[Zapomněli jste heslo?](#)

Ochrana osobních údajů O Zpevník 555 Vyloučení odpovědnosti

Powered By Mediawiki

Tak si sedněte k počítači a zkuste si to. Ten návod si někde zasejfuje, protože to určitě zapomenete!

Vtipy

Povídá Kohn Roubíčkoví: „Tuhle jsem četl, že prej jsme tu naši zemičku zaprodali Americe a Západu. A tady zase píšou, že jsme se zaprodali Rusku a Číně.“
„No, řekněte! Není to krásné, prodat takový aušus dvakrát?“

Kohn se vrátí nečekaně domů a přistihne svoji manželku in flagranti s cizím mužem. Udiveně se zeptá: "Co to tady děláš, Sára?!"
Sára se otočí k milenci a říká: "Neříkala jsem ti, že o milování nemá ani ponětí?"

Potká Kohn Roubíčka: "Poslouchaj Roubíček, to by mne zajímalo, co by voni dělali, kdyby měli tolik peněz co Rothschild?"
Na to Roubíček: "No, Kohn, mě by zase zajímalo, co by dělal Rothschild, kdyby měl tolik peněz co já!"

Zvědavá manželka: „Našla jsem u manžela v telefonu kontakt „BEZPLATNÝ SEX“.
Nevydržela jsem a zavolala tam. Když zazvonil můj vlastní mobil, málem jsem dostala infarkt – debil jeden.“

Rodiče si přijdou pro dítě do školky. Slunce svítí, děti sedí v pískovišti s tablety a učitelka si dřímá na lavičce. "Haló, paní učitelko, nebojíte se, že se vám nějaké dítě ztratí?!"
"Ne, kam by chodily, když signál wi-fi je jenom na pískovišti..."

Poznámka do třídní knihy: Žák Hrouda se na mě dívá skrz zelený trojúhelník a směje se mi, že jsem zelený.

Následující foto je z kampaně na zákaz alkoholu v USA v r. 1919.

Který idiot by přestal chlastat?

Mlčení Bobříků

Ve čtvrtek 21. dubna se řada Prvostředčnicků sešla s dalšími generacemi Pětky, aby chom shlédli divadelní představení Mlčení Bobříků ve Studiu Palmoffka v Divadle Pod Palmovkou.

Jde o exaltované představení, na které může být spousta názorů. Po představení jsme si společně sedli v místním baru i s herci, jak dokumentují Přemíkovy fotografie. Kromě diskuse o představení jsme za vrchol posezení považovali nebývalou událost, a sice že **Bobánek** koupil **Dorce** pivo.

Událost roku: **Dorčino** pivo platil **Bobánek**. Přípitku přihlížejí **Luděk**, **Hakim** a **Pešek**

Bobánek v zaníceném hovoru s herci představení Terezou Dočekalovou a Tomášem Dianiškou

Barbora Kubátová (vlevo)

Tomáš Dianiška a Jan Husek

Naší návštěvě představení předcházela určitá příprava, kdy jsme si v minulém Plaváčku přečetli skutečnou historii, která byla představení předlohou. Teď uvádíme některé reakce na představení, včetně vyjádření autorů.

Tomáš Dianiška: Mlčení bobříků, režie Jan Frič

Dramatik a herec Tomáš Dianiška ve své nejnovější hře Mlčení bobříků zpracoval absurdní a krutý žert našich dějin – nedávno odhalený a publikovaný životní příběh Bedřišky Synkové. Dívka byla v padesátých letech minulého století za svou činnost ve skautingu odsouzena na deset let a uvězněna, přesto se dostala – jako dívka sázející lípu – na korunovou minci, kterou jsme platili až do roku 1993.

Tým mladých tvůrců (režisér Jan Frič, scénografka Lenka Odvárková) o bezpráví padesátých let vypráví s černým humorem a obludnou nadsázkou. Mlčení bobříků je vytvořeno na půdorysu béčkového hororu, nebo spíše jako jeho céčková parodie. V inscenaci se pracuje se silnou až bestiální ironií, drásající metaforou a zkratkou, kdy se například skautské stany mění na lágry a komunisté jsou exorcisté...

Čtveřice herců – Barbora Kubátová, Tereza Dočkalová, Tomáš Dianiška a Jan Hušek –, jež (kromě Kubátové – představitelky Bedřišky) ztvárňuje povícero rolí, dokonale naplňuje odlehčený tón, často postavy karikuje, dokáže však do inscenace zakódovat i nezbytnou dávku patosu a smutku.

Progresivní Studio Palmoffka má na svém repertoáru další pozoruhodný titul. V podstatě politickou inscenaci o zrůdných politických mechanismech padesátých let minulého století, avšak vyprávěnou dnešními třicátníky, kteří mají obdivuhodný smysl pro přesnou nadsázku.

Autor: DN, publikováno: 29. února, 2016

V padesátých letech bojovaly skautské zombie proti komunistům (10. března 2016)

Z nápadu ztvárnit hrůzy 50. let jako horor plný zombií vyšla v pražském Divadle pod Palmovkou vydařená nadsázka Mlčení bobříků. Dílo Tomáše Dianišky v režii Jana Friče má co sdělit.

Pointa motivu nejznámější československé mince, koruny z roku 1957, se dostala do širšího povědomí teprve loni. Tehdy totiž vyšlo najevo, že vítězný návrh výtvarnice Marie Uchytílové inspirovala postava perzekvované skautské vedoucí Bedřišky Synkové. Takže zatímco si mladá žena odpykávala čtvrtý rok desetiletého vězení za ilegální vedení skautského oddílu, režim pyšně distribuoval nové mince s její podobou. Výtvarnice se tak po svém vypořádala s režimem v době stále ještě „dostatečně“ tuhé totality.

Dechberoucího motivu se pěkně zčerstva chopili dva třicátníci z nastupující generace českého divadla, autor hry a herec Tomáš Dianiška a režisér Jan Frič. A jejich spolupráce ve studiovém prostoru pražského Divadla pod Palmovkou vyšla skvěle.

Dianiška se pohnuté svědectví z padesátých let rozhodl ztvárnit jako béčkový horor. Do skautského tábora, kde vedoucí Bedřiška saje krev členů svého oddílu, tak vtrhne StB v masce Freddyho Kruegera, podsadový stan se změní v celu, kde vězněná prožije scénu jak z Vymítače ďábla (akorát zde krucifix nahradí Gottwaldova busta), nechybí ani vyvolávání duchů či koupelnový moment z Psychy.

Šílené, vtipné a dobře zahrané nápady skvěle pospojovala svižná Fričova režie, která nenechá diváka vydechnout, aniž by se při všech těch hororových výkřicích, mlze a dýmu začala opakovat.

Ač se může zdát, že bizarní groteska pouze prvoplánově šokuje znásilněním silného příběhu, je tomu naopak. Nad vážným historickým dramatem by mladý divák uznale pokýval, pokud by vůbec do divadla dorazil.

Lákavý bláznivý horor má potenciál přitáhnout davy takových. A ti si, jakmile dozní motorová pila a poslední krev steče z pionýrských šátků, spíš uvědomí, že víc než zombie byly tím skutečným hororem vykonstruované procesy a prázdnota budovatelských hesel.

Autor: Tomáš Šťástka

V rozporu s ověřitelnými fakty

Tvůrci hry Mlčení bobříků Tomáš Dianiška a Jan Frič prezentují v pražském Divadle pod Palmovkou urážlivě, lživě a vulgárně osobní příběh dvou statečných žen odehrávající se v padesátých letech 20. století. Skautskou aktivistku Bedřišku Synkovou představují jako mladou fanatičku hájící památku Klementa Gottwalda, která po uvěznění trpí pomateností, a sochařku Marii Uchytílovou vykreslují jako cyničku, která za vítězství v soutěži o podobu korunové mince zaplatila sexuální službou. Tyto výplody údajné „umělecké licence a ironie“ jsou v rozporu s ověřitelnými fakty.

Jako autoři a signatáři tohoto prohlášení jsme si vědomi, že komerční bulvární tvorba využívající obhroublost, vulgaritu a relativizování jakýchkoli hodnot má v současné české společnosti své pevné široce zajištěné místo. Zároveň však máme za to, že ani pseudoumělecká estráda nesmí být nástrojem osobních urážek a neměla by být podporována nebo propagována veřejnými institucemi.

Jednokorunová mince s Bedřiškou Synkovou.

Proto konstatujeme, že hra Mlčení bobříků:

- 1) Je v zásadním rozporu s fakty a etickým poselstvím životních příběhů skautské aktivistky a politické vězeňkyně Bedřišky Synkové-Hoffmannové a sochařky Marie Uchytílové.
- 2) Působí jako osobní urážka dobrého jména mimořádných žen, které se nemohou efektivně bránit, protože Bedřišce Synkové-Hoffmannové je 81let a Marie Uchytílová již nežije.
- 3) Pokleslým a stupidním způsobem zesměšňuje ideály skautského hnutí a překrucuje dobový kontext působení českých skautů a skautek.
- 4) Relativizuje komunistický teror a bagatelizuje odpor proti němu, je pouhou fiktivní férií odrážející duševní úroveň a „umělecký“ obzor svých tvůrců.

Zároveň prohlašujeme:

Ad 1: Bedřiška Synková-Hoffmannová (nar. 1935) byla v letech 1952-1953 aktivistkou a vedoucí skupiny ilegálního skautingu, v důsledku čehož byla vzata do vyšetřovací vazby, po sérii těžkých výslechů obžalována z velezrady a odsouzena k 8 letům odnětí svobody (včetně zkonfiskování majetku a odebrání občanských práv), z nichž ve vězení prožila 5 let (1954-1959 – věznice Želiezovce a Pardubice). Po srpnu 1968 odešla s manželem a ročním synem do zahraničního exilu, kde se až do listopadu 1989 účastnila protikomunistického odboje a veřejných protestů proti sovětské okupaci Československa. Významná česká sochařka Marie Uchytílová (1924-1989) byla autorkou výtvarné předlohy jedné strany československé korunové mince s vyobrazením dívky sázející lípu, kterou vytvořila v roce 1956 podle fotografie tehdy vězněné Bedřišky Synkové, kterou získala od Bedřiščíny matky, jako tichý protest proti bestiální komunistické totalitě. Mezi její další známá umělecká díla patří např. busta kardinála Berana nebo socha Boženy Němcové. Společně s manželem vytvořila dnes již celosvětově známé pietní sousoší lidických dětí umístěné v katastru obce vypálené v době druhé světové války nacistickými okupanty.

Za činnost v zakázaném Skautu byla Bedřiška Synková odsouzena na deset let za velezradu. Bylo jí teprve devatenáct let. FOTO archiv Vavřince Menšla

Ad 2: Bedřiška Synková-Hoffmannová nebyla nikdy příznivkyní Klementa Gottwalda a jako skautská vedoucí nevedla své svěřence k úctě vůči památce tohoto komunistického zločince, ve vězení se nepomátla, ale chovala se způsobem hodným úcty, při překročení československých hranic nikoho nezastřelila. Otec Bedřišky Synkové nepracoval na komunistickém ministerstvu, nestál modelem výtvarníkům, Marii Uchytílovou osobně neznal a během věznění své dcery se nepokusil o sebevraždu. Marie Uchytílová nezvítězila se svou výtvarnou předlohou v soutěži na podobu korunové mince díky tomu, že měla sex s příslušným komunistickým ministrem, ani nenavrhl medaili vítězného února.

Akademická sochařka Marie Uchytílová během přípravy památníku dětských obětí války v Lidicích. FOTO archiv Památník Lidice

Ad 3: Skauting je hnutí zaměřené na výchovu a kultivování dětí a mladých lidí v souladu s duchovně založenými ideály, lidskou důstojností, sounáležitostí a odpovědností prostřednictvím prožitkové pedagogiky. K těmto ideálům se přihlásili také zakladatel české odnože skautingu Antonín B. Svojsík a jeho následovníci včetně skautů a skautek, kteří se v nejtěžších chvílích národa postavili na odpor totalitnímu mocenskému teroru. V době komunistické nadvlády bylo v Československu v důsledku protikomunistických aktivit trestně stíháno více než 700 skautů a skautek, z nichž bylo 10 popraveno, 2 dohnáni StB k sebevraždě a jeden byl zastřelen.

Ad 4: Argumentace autorů, že v jejich výše popsané interpretaci jde o uměleckou licenci a žánrovou ironickou nadsázku, je jen ubohým pokryteckým alibismem. Je zjevné, že

divákům vědomě podsouvají nepravdivé a zavádějící informace, přičemž souběžně „tunelují“ skutečný příběh a avizují, že předlohou hry jsou skutečné události. Na uvedeném nic nemění ani pozměnění jmen dotčených na Bedřišku Synovou a Marii Přichytilovou mj. i proto, že součástí představení je projekce autentického filmového týdeníku, kde je Marie Uchytlová vyobrazena i jmenována.

Vavřínek Menšíl – režisér a autor televizního dokumentu o Bedřišce Synkové; Jan Cholínský – historik a pedagog; Irena Bukáčková – historička, ředitelka muzea v Mariánské Týnici; Miroslav Kopt – skautský činovník, účastník protikomunistického odboje a politický vězeň; Marie Obrmanová – exilová spolupracovnice Rádia Svobodná Evropa, vdova po Miroslavu Obrmanovi, který byl skautským činovníkem, účastníkem protikomunistického odboje a politickým vězněm; Jaroslav Vrzala – účastník protikomunistického odboje v zahraničí; Jiří Zachariáš – činovník a historik skautingu

Post scriptum: K propagaci hry (veřejnoprávní ČTK) a k jejím pozitivním recenzím (mj. Divadelní noviny/č.5/2016 a MfD/10. 3. 2016) již nemáme co dodat. Televizní dokument: <http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/1142743803-reporteri-ct/215452801240025/obsah/40984korunova-bedriska-z-kriminalu>. Více info: ČT, 4. 7. 2015, Lilie pod klopou, lilie za mřížemi (XIII. kapitola)

Komentáře k článku: V rozporu s ověřitelnými fakty

Vítáme snahu signatářů „Prohlášení k divadelní inscenaci Mlčení bobříků“ uvést historické souvislosti, kterých se naše inscenace volně dotýká, na pravou míru a jsme rádi za to, že se kolem naší inscenace rozproudila veřejná diskuze. Připomínání minulosti a podněcování diskuze o ní, stejně jako iniciování diskuzí na různá společenská témata a jejich zprostředkování mladé generaci diváků, je totiž jednou z nejdůležitějších povinností každé veřejnoprávní instituce a jedním ze základních smyslů jejich existence. Obáváme se však zároveň, že ze strany signatářů „prohlášení k divadelní inscenaci Mlčení bobříků“ došlo k nepochopení našeho záměru, což je zřejmé i ze způsobu, jakým jsou v tomto dokumentu dezinterpretovány situace hry, jejichž skutečný smysl je přesně opačný, než jak je signatáři uváděno.

Jsme si vědomi toho, že některé scény inscenace jsou kontroverzní a že nemusí každý přijmout způsob, jakým je inscenace vystavěna. Neobáváme se však, že by na diváky působila tak, jako že představuje Bedřišku Synovou jako „fanaticku hájící památku Klementa Gottwalda“, že „pokleslým a stupidním způsobem zesměšňuje ideály skautského hnutí a překrucuje dobový kontext působení českých skautů a skautek“ nebo že „relativizuje komunistický teror a bagatelizuje odpor proti němu“. Právě naopak. Ohlasy diváků, a to i z řad skautů a skautek, svědčí o tom, že inscenace naopak zobrazuje období perzekuce skautingu a padesátých let způsobem, který podává zprávu o jeho nestvůrnosti, agresivitě, tuposti a je mrazivým a otravným obrazem naší minulosti. Stejně jako nepochybujeme o tom, že by se po zhlédnutí naší inscenace Spolupracovníci někdo soudný mohl domnívat, že velký bojovník proti stalinské totalitě Michail Bulgakov rozpoutal v Sovětském svazu stalinistický teror, nebo si po zhlédnutí naší inscenace Miloš Ubu mohl myslet, že jde o pravdivé a věrné zachycení konkrétní osoby. Jsme si jisti, že po zhlédnutí Mlčení bobříků se divák nemůže domnívat, že jde o historickou hru a zachycení skutečného příběhu – ledy by považoval zombie, duchy, přízraky a posedlost ďáblem za běžnou součást reality. K inscenaci připravujeme doplňkový program, jehož součástí je publikování doprovodných materiálů, které se budou zabývat perzekucí československého skautingu a také besedy s osobnostmi z řad skautů, které tuto perzekuci zažili na vlastní kůži.

za Divadlo pod Palmovkou tvůrci inscenace Mlčení bobříků

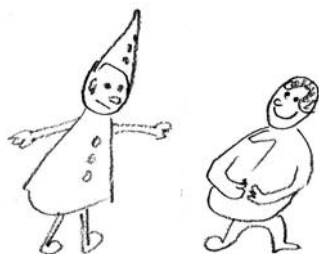
A jak vidíme toto představení my, kteří jsme v té době byli členy Braťkovy Pětky pod křídly Českého Yachtklubu, zažili Braťkovo vystěhování z Prahy a výslechy Standy Langa (vůdce Vlčat)? A jak to vidí další generace Pětkařů a konečně jak to vidí starší kluci a děvčata současného Pátého přístavu vodních skautů? Po představení jsme se dohodli, že svoje názory napíšeme a dáme do příštího Plaváčka. Napište to a pošlete redakci: tomas.paces@geology.cz. Ahoj, 555!

Šáša v divadle

Šáša zašel do divadla
podívat se na horror
hlava se mu rozskočila
s Bobánkem dá rozhovor.

Bobánku, kams mě to pozval
dyť jsem z toho šok snad dostal.
Ještě teď se hrůzou třesu
a to toho hodně snesu.

Šáša o hře přemýšlí
něco o tom napsat chce.
Pak si ale otře čelo
že se na to vykašle?

NE! Šáša takový není. Nevykašle a vy také ne. Kdo Mlčení Bobříků viděl, tak napište, co si o tom myslíte.

pokračování snad příště